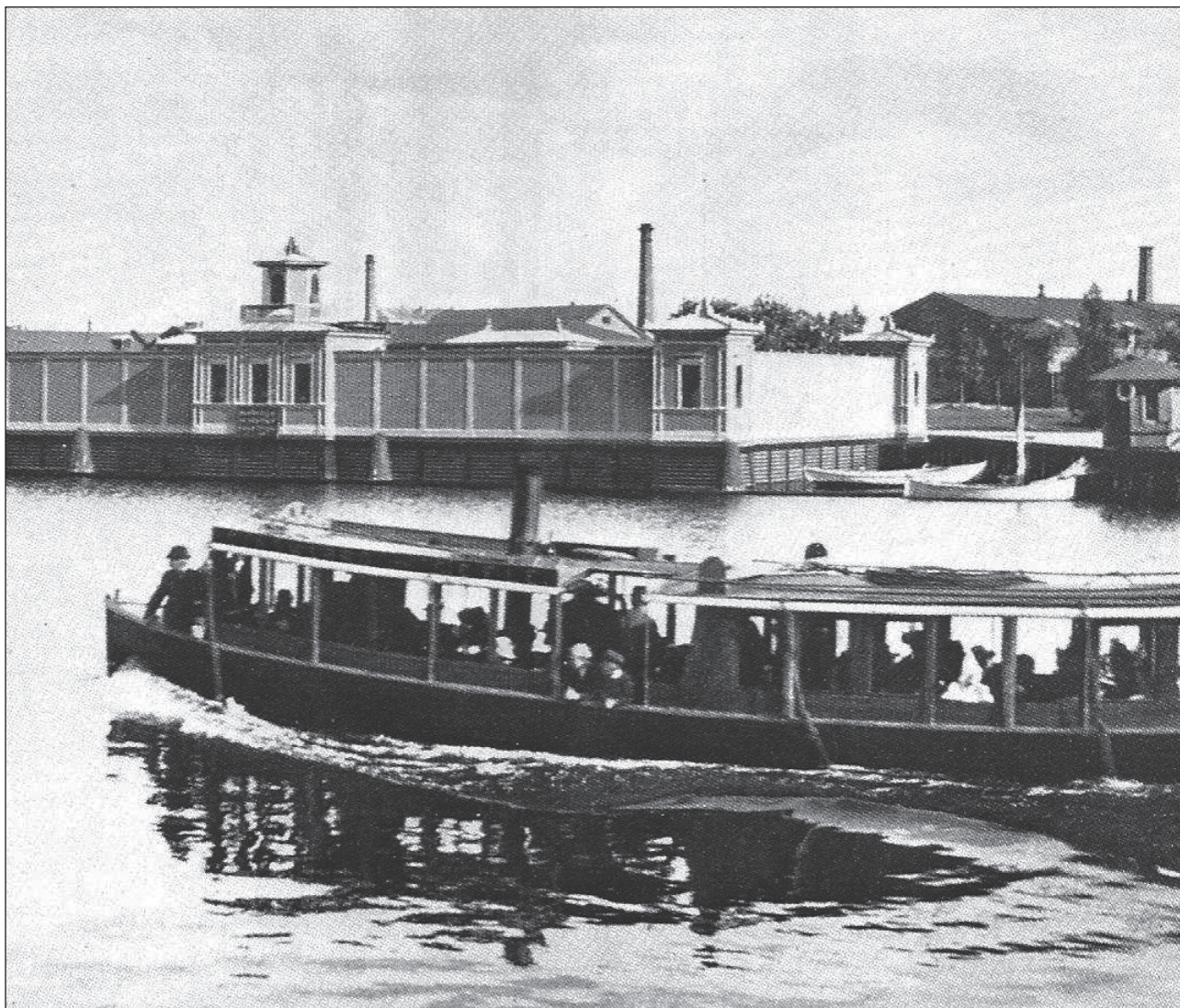

Redaktör: Anders Hedbom, anders.hedbom@gmail.com – Tel. 070-581 90 33
Sekreterare: Bo Nordlund, bo.nordlund@telia.com – Tel. 070-680 65 99

Från flydda tider

**Ägir på sin dagliga tur till Strömsbro via Gavleån, Inre fjärden och Testeboån.
Här passerar Östra Badhuset som invigdes 1888, samma år som
Gefle Simsällskap, GSS bildades.**

Ordföranden har ordet

Gunnar Lindbom.

Gästrikeidrottens Historiska förening i den digitala världen!

Trots att vi går mot ett mera digitalt samhälle, så lever det tryckta ordet vidare. Jag är säkert inte ensam om att vara fundersam och ibland tveksam över den snabba utvecklingen. Detta trots att jag arbetat med modern teknik (ADB, data eller IT eller vad ni vill kalla det) en stor del av mitt liv. All förändring har både positiva och negativa sidor. Det gäller att ta till sig det positiva av det nya och samtidigt inte kasta allt gammalt på soptippen. Allt var inte sämre förr!

I denna balansgång arbetar Gästrikeidrottens Historiska förening med såväl ljud, bild som text. Vi har katalogiserat och skapat elektroniskt register över alla våra filmer och fotografier, som finns på olika data-media. För säkerhets skull så finns även kopia av allt lagrat hos Arkiv Gävleborg. Vi rekommenderar alla er andra föreningar och organisationer att göra detsamma. Om ni inte har, så försök få tag i någon arkivintresserad person hos er, som med glädje tar till sig denna uppgift.

Genom detta synsätt kan vår förening anpassa informationsmöten och skraddarsy presentationerna allt utifrån de olika målgruppernas intressen.

Det är troligen genom detta upplägg, samt våra eminenta presentatörer, som antalet informationstillfällen ökar hela tiden. Ett möte leder ofta till att någon i publiken kommer fram och undrar om vi inte även kan göra en presentation vid just deras kommande möte.

Detta är ju mycket glädjande och ett bevis på att vår förening lever och det finns intresse för det vi gör.

Vidare bidrar vår medlemstidning och årliga medlemsresa till att knyta ihop den historiska med den idrottsliga utvecklingen.

Sist men inte minst så hedrar och uppmärksammar vi förtjänta idrottsledare och jubilerande föreningar.

Välkommen att vara medlem och delta i våra aktiviteter samt sätt dig nu ned och njut av vår välfyllda medlemstidning.

Gunnar Lindbom

Idrottscafé i Hofors

GHF planerar att hålla ett idrottscafé i februari 2017 i Hofors. Särskild inbjudan utsänds i januari.

Innehåll i Nummer 2 nov 2016

- 1 Bild på Ägir utanför Östra badhuset
- 2 Ordförandens ledare
- 3 Ove Grip, presentation och idrottsminne
- 4-5 Årsmötet i fotbollens tecken
- 6-7 Medlemsresan till Söderhamn
- 8 Christer Carlsson dömer en utomhusmatch i minus 23 grader
- 9 Bo Nordlund botaniserar i andra idrotts-historiska föreningars medlemsblad
- 10 Stadsvandring i tidiga idrottens fotspår
- 11 Tidig simsport i Gävle
- 12 Sigge Parling – Stisses krönika
- 13 Wille Löfqvist – Stisses krönika
- 14 Folke Alnevik om Kungl Hälsinge regementets IF
- 15 Jörgen Larsson berättar om Sandvikens HK Uppvaktnings hos Gävle TK som fyllt 100 år
- 16 Kassörens sida

GHF:s styrelse 2016

Ordförande: Gunnar Lindbom, Idrottsallén 23 A 806 49, Gävle. 026/16 75 87, 072-246 75 87: lindbom.gunnar@telia.com
vice ordförande: Lillemor Forsberg, Gävle, 026-19 24 26, 070-6734 293: gassarvet@telia.com
kassör: Curt Larsson, Lindesnäsvägen 7 D, 806 28, Gävle. 070-665 61 21: curt.larsson42@comhem.se
sekreterare: Bo Nordlund, Strömsborgsvägen 8, 802 66 Gävle. 070-680 65 99: bo.nordlund@telia.com
Ledmot: Lars Blomgren, Ringvägen 11, 811 52 Sandviken. 026-21 46 05, 070-542 14 95: lars.h.blomgren@telia.com
Ledamot: Anders Steffen, Ockelbo, 0297-41 565: anders.e.steffen@home.se
Ledamot: Jan-Åke Hedström, Årsunda, 026-29 01 25: janake.hedstrom@hos.sandnet.se
Adjungerade ledamöter: Ove Grip och Anders Hedbom
Revisor: Åke Nilsson, suppleant: Lars-Vidar Ström.
Valberedning: Lars Blomgren och Nils Frölander

Ove Grip

presentation och idrottsminne

Jag heter Ove Grip och jag är född 1941. På förslag av årsmötet har jag blivit adjungerad styrelseledamot i vår förening och styrelsen har bett mig att presentera mig och att berätta om ett eller flera av mina idrottsminnen.

Innan jag 2008 blev pensionär hade jag arbetet 37 år på den myndighet som nu heter Skatteverket, större delen av tiden som skattejurist.

Jag är född och uppvuxen i Gävle. Jag gick i småskolan (1:an och 2:an) i Norra skolan. 3:an och 4:an gick jag i Nynässkolan och jag kom ht 1952 in i Läroverket och tog där studenten 1962. Efter värnplikten studerade jag på 1960-talet i universitetet i Uppsala och avlade där en akademisk examen.

Jag har alltid varit idrottsintresserad och jag har sysslat med ett stort antal sporter. Jag har spelat fotboll och ishockey i Brynäs pojk- och juniorlag, handboll i Gefle IF:s juniorlag, bandy i Gävle Bandyklubb, i läroverkslaget i serien Kronprinsens Pokal och i nationslaget i Uppsala. I februari 1953 vann jag Fettisdagsloppet i skidor.

Ett av mina första idrottsminnen är när Henry Eriksson, "Guld-Henry", vann guld på 1500 meter i London 1948. Förklaringen till att jag minns det så bra är följande.

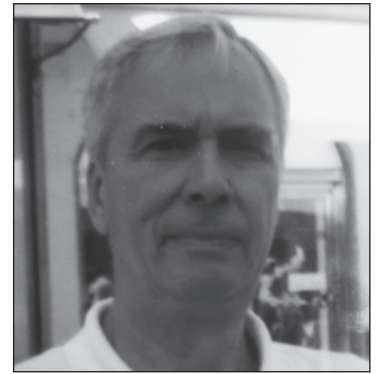
Sommaren 1946 flyttade jag tillsammans med mina föräldrar in i ett nybyggt hus i kvarteret Skyttegården. Adressen var Hantverkargatan 15 B. Det visade sig bli så att vi kom att bo vägg i vägg med Henry Eriksson som i likhet med min far var brandman. Henry hade en dotter, Gun, som var jämnårig med mig och jag minns att Gun och jag tillsammans lyssnade på radioreferatet och hörde när Henry vann guldmedaljen. Den medaljen fick jag sedan se och hålla i flera gånger inne hos Erikssons.

Min uppväxt i kvarteret Skyttegården är förknippad med minnen av många mer eller mindre kända idrottsmän. Hantverkargatan 15 B var en av sammanlagt åtta trappuppgångar i de av Gavlegårdarna 1946 nybyggda fyra hyreshusen i kvarteret.

I trappuppgången Hantverkargatan 15 A i samma hus som jag bodde i bodde Tommy Sandlin, som bl.a. blev tränare i Brynäs. Tommy och jag var lekkamrater och gjorde som barn gjorde på den tiden – spelade fotboll på Nynäsplan på somrarna och ishockey på gatan på vintrarna. Jag och Tommy och övriga jämnåriga pojkar på gården bildade ett ishockeylag som vi deltog med i GGIK:s Stjärnserie på GGIK-banan på Borgarskolans gård och i den av Brynäs IF anordnade Arsenalalligan på Gävlebanan. I Arsenalalligan skulle lagen ha namn efter någon Brynässpelare eller funktionär i Brynäs och vi fick ja när vi frågade Folke Sundmark, mångårig ordförande i Brynäs, som bodde i trappuppgången med adress Valbogatan 24 B om vi fick kalla vårt lag Folkes lag.

I trappuppgången Hantverkargatan 17 B bodde Sven-Gösta Ramberg som i många år på 1940-talet spelade fotboll i Gefle IF.

Två av de nybyggda husen hade adress Valbogatan. I trappuppgången med adress Valbogatan 22 B bodde Rolf Löfkvist som med framgång spelade ishockey i Brynäs på 1950-talet. I trappuppgången med adress Valbogatan

24 B bodde Oskar Björk som spelade fotboll i Gefle IF på 1920-talet och spelade en landskamp 1926.

På andra sidan gatan från det hus jag bodde i fanns den dåvarande Pixfabriken. Min mamma arbetade en tid extra i fabriken och jag lärde då känna en yngre anställd där med namnet Olle Jansson, som hade smeknamnet "Pix-Olle". Han arbetade ibland i den s.k. lakritskällaren och någon gång när han såg mig från ett öppet fönster kunde han ropa på mig och kasta ett stycke lakrits till mig. "Pix-Olle" spelade ishockey med GGIK på 1940-talet.

"Pix-Olle" hade en äldre bror som hette Gunnar Jansson och som också arbetade på Pixfabriken. Han spelade fotboll för Gefle IF på 1930-talet och fick 1932 (tror jag) smeknamnet "Romjanne". Anledningen till det var att han då blev uttagen till landslaget i fotboll för en landskamp mot Italien som skulle spelas i Rom. Dessvärre blev "Romjanne" sjuk och kunde inte delta i landskampen, men han fick ändå behålla smeknamnet.

Sist men inte minst ska jag nämna att i kvarteret bredvid Skyttegården med adressen Valbogatan 18 (tror jag) bodde på 1940- och 1950-talet vår nuvarande kassör Curt Larsson som jag sannolikt mötte i någon ishockeymatch på gatan.

Mitt andra konkreta idrottsminne är från 1950. Då var jag i februari på en ishockeymatch på GGIK-banan mellan Gästrikland och ett kanadensiskt lag som det kanadensiska laget vann med 19–1. Jag minns att det kanadensiska laget var så överlägset att en spelare i laget ibland slog en passning till sin egen målvakt som vidarebefordrade pucken till en annan spelare. Jag tänkte väl sedan inte så mycket på matchen men jag tror att jag på 1970-talet började fundera på vad det kanadensiska laget var för lag och vad det hette. Jag frågade många kamrater om detta men ingen visste något. När jag en gång besökte "Stöveln" sportaffär frågade jag honom om han kom ihåg matchen och om han visste vad laget hette. "Stöveln" sa att han väl kom ihåg matchen för att det var han som hade gjort målet, men han kom inte ihåg vad det kanadensiska laget hette. Jag besökte GGIK:s kansli i Nynäs herrgård och frågade Curre om han kom ihåg vad laget hette, men det gjorde han inte. Det var inte förrän jag kom på att man kunde läsa gamla Gävletidningar på mikrofiche på stadsbiblioteket som jag i Norrlandsposten kunde läsa att det var Kanadas VM-lag, som på en turné före VM-turneringen i London hade slagit Gästrikland med 19–1. Kanada representerades av, som det stod i tidningen, mästarlaget Edmonton Mercuries, sannolikt ett amatörlag som sedan blev världsmästare i London. Jag vill nämna två tidningsrubriker: Världsmästartakter på GGIK-banan, Kanada puckade, Isaksson suckade.

Det var allt för den här gången. Jag kanske kan återkomma med några andra idrottsminnen.

Ove Grip

Årsmöte i fotbollens tecken

Fotboll blev tema för ett mycket välbesökt årsmöte. Leif Lindstrand som efter många år som ordförande för Gefle slutfört sitt uppdrag, redovisade i ett estrad-samtal med Gunnar Lindbom sina erfarenheter under rubriken "Resan med Gefle IF".

Lindstrand summerade utvecklingen fram till allsvenskan och säsongerna i högsta serien. Minnena var positiva och särskilt den efterlängtrade och nödvändiga flytten till tidsenliga Gavlevallen. Han framhävde, att föreningen har hävdats sig i allsvenskan trots mycket begränsade resurser i jämförelse med de överlägset välbärgade klubbarna.

Före samtalet visade Lars Vidar Ström unika och uppskattade filmklipp ur Gefle IF:s fotbollshistoria på Strömvallen under årens lopp fram till 2006 och den sensationella upphämtningen från 0-3 till segern mot Malmö FF.

GHF:s diplom för idrottshistoriska insatser tilldelades Leif Lindstrand med motiveringen, att han skickligt och på ett sunt och ekonomiskt sätt stått för mångårigt ledarskap.

Årets andra diplom fick Dan Nordfeldt Sandviken, som under en lång och gedigen tränarkarriär på ett kun- nigt och personligt vinnande sätt bidragit till Gästrik- e-fotbollens utveckling. Nordfeldt berättade engagerat och personligt om sina år som aktiv och tränare. Om vad engagemanget i idrotten och särskilt fotbollen betytt för honom genom livet.

Sedvanliga årsmötesförhandlingar löpte friktions- fritt. Verksamhetsberättelse och ekonomisk redovis- ning godkändes och styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Som ett nytillskott i styrelsen valdes Ove Grip. En rik- tig nörd vad det gäller idrottshistoria, vilket han visar i sin artikel på annan plats i medlemsbladet

Som en övrig punkt informerade Ulf Kriström om ett projekt för idrott som tema och motiv vid den konstnärliga utsmyckningen av Gavlehov. Årsmötet betonade hur angeläget det är att stadens anrika och unika idrottshistoria bevaras och exponeras vid Gavle- hov. GHF står till förfogande som rådgivande i frågan.

Bo Nordlund

Ordföranden tackar Leif Lindstrand med diplom, bok och blommor.

Dan Nordfeldt får sitt diplom och blommor.

Det välbesökta årsmötet.

Publikbild.

Bo Nordlund, Mats Åkerlind och Leif Lindstrand.

Ulf Kriström informerar.

Fikapaus.

Årets medlemsresa till Söderhamn blev intressant, dramatisk och spännande

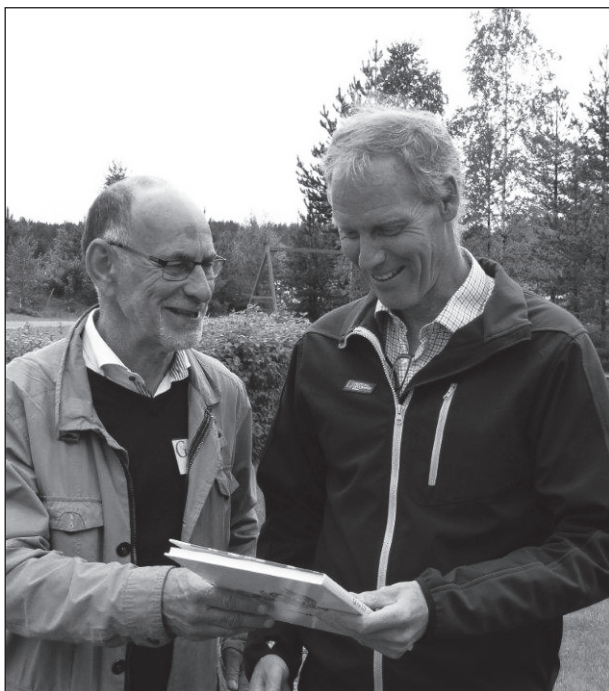
En fullsatt buss med 57 resenärer + 1 som åkte själv, dvs 58 st styrde mot Hällåsen i Söderhamn. Väl där så mötte projektledaren för SM:s vinter-vecka (v 5) 2017 Sören Calleberg oss på ett regnigt Hällåsen. Besöket startade med kaffe och smörgås, som Sören fixat fram. Sören bjöd oss på en uttömmande information om blivande SM-veckan i Söderhamn.

Att projektet är omfattande framgick tydligt. Antal vinteridrotter kan uppgå till c:a 25 st med omkring 3000–4000 deltagare. Behovet av volontärer är omfattande.

Studiebesöket på själva idrottsplatsen Hällåsen uteblev på grund av regn.

Vår buss skulle rulla vidare till den tänkta tävlingsplatsen, men rullade ner i diket. Tack vare kontakter och vilja så fixade Sören ny buss och vår chaufför fixade så vår buss kom loss för att senare ansluta till oss resenärer.

”Reserbussen” tog oss till det blivande tävlingsområdet, där vi kunde konstatera att det blir tuffa tävlingar.

Gunnar Lindbom tackar Sören Calleberg med en idrottsbok.

Sören Calleberg tackades av vår ordförande Gunnar Lindbom med en bok.

Dags för en god lunch på Funemässen.

Efter lunch blev det besök på Flygmuséet i Söderhamn för en spännande eftermiddag. Där mötte oss ”Stickan” och ytterligare 2 guider för en genomgång. Det blev många frågor betr utställningsobjekten bl.a. om flygplanet Draken. Detta ”monster” hade en motor på 50000 hk, 30000 för drift och 20000 för efterbrännkammaren (EBK). Lägg därtill en startmotor på 3000 hk så förstår man maskinens kapacitet.

Gunnar Lindbom överlämnade även här en bok som tack.

Hemfärden startade programenligt i vår egen buss. Väl i bussen tog Bosse N. på sedvanligt sätt fram tipsrad där temat var Hälsingeidrott. 13 kluriga frågor. Bokpriser utdelades till de bästa ”tipparna”.

Årets medlemsresa avslutades på ett lugnt och trivsamt sätt.

J-Å

Kjell Nordvall och Lasse Blomgren har upptäckt en helikopter.

Visste DU!

Att Strömsbro kallades ”Rallarbo” i folkmun. Varifrån kommer nu namnet ”Rallarbo”? Jo i samband med järnvägsbygget Gefle–Ockelbo i början av 1880-talet kom det många järnvägsarbetare (rallare) och bosatte sig i Strömsbro, därav namnet ”Rallarbo”. ”Rallarbo” blev också smeknamnet på ishockeylaget Strömsbro IF som bildades 1921. På ishockeymatcher kunde man höra ”Rallarbo hej” från publiken. Eller också från publiken: ”Upp och nicka Bockens Dricka Rallarbo hej”.

Nicka och Ishockey? Något annat berättar inte historien.

I mitten står "Stickan", som var vår värd på Flygmuséet.

Hej då! Jag är snart tillbaka!

Nummer två från vänster följde inte med oss i bussen hem.

Bo Nordlund på väg mot kameran. Han ordnade som vanligt tipsrader i bussen. Nu om Hälsingeidrott.

Minns ni Gästrikedrotten för 50 år sedan

Att Sandvikens HK tog steget upp till allsvenskan i handboll

Att Brynäs IF åter blev svenska mästare i hockey

Att Brynäs utan ishall i Gävle måste spela SM-slutspel på Rocklunda och Johanneshov

Att Brynäs IF blev fyra i fotbollens div II med hockeystjärnorna i fotbollslaget

Att Gefle IF degraderades från fotbollens div II till div III, trots Sigge Parling i laget

Att Roland Hedström Storviks IF blev fyra i Vasaloppet

Att Bernt Öhrn och Rolf Holgersson SAIK spelade i bandylandslaget

Att SAIK blev utslaget i slutspelet och Skutskär knappt klarade sig kvar i bandyallsvenskan

Att Janne Smiding spjut Gefle IF och Birger Asplund släggla Hofors AIF segrade i SM

Att Hofors KK arrangerade SM i kanot

Att Eva Sisth Hofors KK vann SM guld på både K1-500 m och K1 5000-m

Christer Carlsson berättar om en speciell utomhusmatch 1981

Minns en episod från en mycket speciell utomhusmatch 1981. Jag skulle döma en match i Tierp mellan en Upplandskombination och

inga mindre än Krylja Sovjetov (Sovjets Vingar)! Sovjets Vingar var på den tiden "färlag" till CSKA Moskva. För att på Sovjetvis trola bort en eventuell proffsstämpel så kallade man CSKA den Ryska Arméns lag medan det lika professionella Sovjets Vingar, som namnet antyder, kallades "Flygvapnets lag". Spelarnas officiella status i de båda lagen var alltså militärer och inte ishockeyproffs, nej sådant hölls man bara med i den kapitalistiska världen som USA och Canada.

Sovjets Vingars verksamhet låg i motsats till CSKA på att uppfostra och träna upp unga spelare för att dessa i en framtid skulle kunna flytta till Moskva och med tiden platsa i CSKA som var likvärdigt med CCCP alltså det Ryska landslaget! Många spelare som senare tog plats i CCCP spelade alltså i Sovjets Vingar, typ ett ryskt "Vikingarna" som var Sveriges motsvarighet på den tiden. Spelare som Alexander Maltsev, Vladimir Petrov m.fl. gjorde just den resan.

Nåväl, detta lag skulle alltså spela match i Tierp av alla platser. Som att Elvis Presley plötsligt skulle hoppa in i kassan på Konsum Forsbacka eller nåt. Vem kan lyckas med ett sådant arrangemang om inte Roffe Andersson, välkänd Tierpsprofil och en hockeyentre-

prenör, med ett minst sagt livligt engagemang, som bl.a. jobbade med tränarutbildningar inom Svenska Ishockeyförbundet och även själv var tränare i olika lag. Bl.a. i Brynäs där han på 70-talet tränade både A-laget och Juniorerna under några år.

Denna sensationella match skulle dessutom spelas utomhus på Vegavallen! Ingen av de ryska stjärnorna hade väl lirat utomhus sedan dom var barn. Det framkom också att ingen hade berättat för spelarna att man inte hade någon ishall i Tierp! Men på den tiden hade ryska spelare bara att finna sig i vad deras ledare bestämt. De skulle istället vara glada över att få åka utomlands, vilket på den tiden för en Rysk medborgare ansågs vara ett privilegium De Luxe!

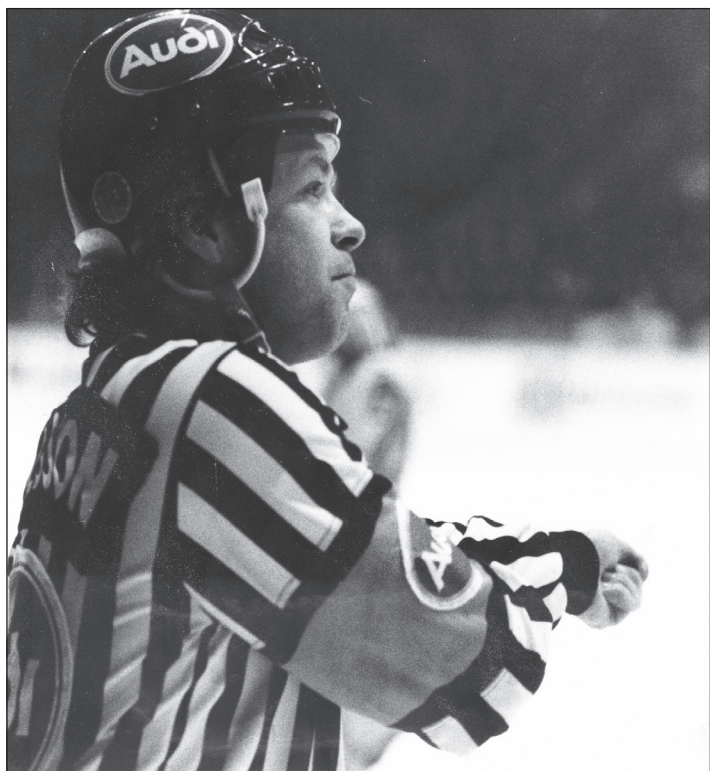
Naturligtvis blev det -23 grader denna januarikväll i nådens år 1981. Evenemanget, som var av största intresse inte bara för Tierpsborna utan även för arrangören Roffe Andersson och Tierps IF som naturligtvis skulle betala Ryssarnas gage för entrépengarna, kunde ju därför inte ställas in. Ryssarna åkte ju runt i Sverige och Finland och tjänade skapligt med pengar på dessa uppvisningsmatcher. De stackars ryska spelarna hade bara tunna nylonskjortor för innebruk och värmdes sig med åkarbränsor i båset. När jag skulle starta matchen och släppa ner pucken mellan ryssen och någon okänd division 1 spelare från Uppland så tittade ryssen på mig och ruskade på huvudet. Jag sa: "very cold", han sa: "Sibiria, Sibiria, Shit".

Under matchens gång såg jag att fler och fler av ryssarna åkte runt med mössor under hjälmarna och halsdukar som det stod Tierp på. Skänkta av förståelse åskådare. Hur matchen slutade? Minns inte, kanske 15-0, eller nåt sånt, men vad jag minns desto bättre, är att jag efter den matchen köpte en stor restaurangförpackning rysk kaviar av bästa sort för 700 spänn av överledaren för laget! Burken var förmodligen värd 4000 på öppna marknaden!

Kvällen avslutades som det anstår ett Ryskt officiellt besök. Det vill säga med en ståndsmässig bankett! Denna avhölls på restaurang Gästis i Tierp. Om Gästis i Tierp kan man säga mycket, men någon Bankett-restaurang har nog inte den mest inbitne Tierparen sett den som. När de ryska ledarna som inte är direkt kända för att spotta i glasen, efter några matsupar började ställa upp egna vodkaflaskor på borden samtidigt som Roffe Andersson visade sina färdigheter som fakir, genom att börja tugga på glödlampor till ryssarnas applåder tackade jag för mig och styrde kosan mot Forsbacka med en hel del tankar i huvudet.

Happy Hockey!

Christer Carlsson

Idrottshistoria landet runt

I vårt förra medlemsblad uppväckte vi Kaj Annebrants idé att berätta den idrottshistoria, som finns att läsa landet runt i andra distrikts medlemsblad.

Vi fortsätter en sådan riksround och konstaterar, att landets idrottshistoriska sällskap i sina medlemsblad redovisar en verksamhet som i hög grad påminner om vår. Det är medlemsresor, sammankomster hos föreningar och program med distriktets idrottshistoria. Men vår förening har också en del att lära av andra. Vi kan vidga vår vy och uppmärksamma fler grenar, t.ex. simning. Innebandyn har snart en 40-årig historia och erbjuder ovanliga möjligheter att forska i hur en ny gren en gång kom till.

På några håll får lite udda händelser, okända profiler och mindre föreningar berättigad dokumentation. En tankeställare då det är frestande att främst minnas det stora i idrottshistorien. Ett udda exempel är en historik över skytteföreningen vid läroverket i Lidköping.

Sörmlands medlemsblad Backspegeln porträtterar Lennart Eriksson med rötter i Nyköping, utsedd till världens bäste handbollsspelare vid OS i München 1972. I slutet av 60-talet, femfaldig svensk mästare i Hellas.

– Vi tränade bara två gånger i veckan kollektivt. Styrketräning var något nytt som vi lärde av ryssarna, minns Lennart. Något häpnadsväckande elitträning på den tiden med kännedom om nutida krav.

För 50 år sedan vann Nässjö IF bandyns allsvenska södergrupp. I seriespelet körde Nässjö över blivande svenska mästarna Örebro SK med 7–1. Inför nära 10 000 åskådare! Men skolidrottsföreningen Sparta i Jönköping får även sin 100-åriga historia dokumenterad. Ett exempel att ta efter i vårt medlemsblad?

Välkände sportskribenten Tord Eric Nilsson lanserar i Idrottsminnen från Jämtland/Härjedalen en omröstning, som skall kora distriktets bästa idrottare genom seklerna. Listan över kandidater imponerar. Förutom alla skidsportens mästare kan man rösta på Gunder Hägg, skinnaren Sigge Eriksson och Tord Grip, vars unika fotbollshistoria skildras ända från begynnelsen hemma i Ytterhogdal. Vem skulle koras vid sådan röstning om tidernas bästa idrottare i Gästrikland?

För oss gästrikar har sällskapet nästgårds i Uppland sitt särskilda intresse sedan Sirius ånyo växt till sig i fotboll. För 50 år sedan bestämde sig Kurt ”Åmål” Eriksson att klubben skulle vara i allsvenskan 1967. I villan längst ut på Svartbäcksgatan öppnade han sin korvgrill. I upplänningarnas medlemsblad påstår han, att stålarna stod han för och inte PUB-ättlingen Ove Bergström, när Sirius med dyra pengar och under rabalder brandskattade Djurgården på Hasse Mild, Leif Eriksson, Torsten Furukrantz och Arne Arvidsson.

Westgöta Idrottshistoriska Sällskap, som har hela 18 lokalföreningar och proffsig medlemstidning, efterlyser artiklar och bilder från 60, 70 och 80-talen. ”Vi vet att det finns mängder av bildskatter ute i landskapet. Det är bara att skicka in!” Man ursäktar sig för att idrottshistorien på villkor av generationen från Rekordmagasinet hittills har handlat mycket om 1940 och 50-talen.

En uppmaning som också gäller oss i Gästrikland så att de något yngre kan identifiera sig och minnas. Efter läsning av de andra medlemsbladen finns det en del att ta till sig och lära av!

Bo Nordlund

Gästriklands fotbollslag 1926. Alla dessa spelare kom att få representera landslaget.

Var höll den tidiga idrotten i Gävle till?

– Stadsvandring i dess fotspår

Torsdagen den 25 augusti vandrade Nils Frölander och Bo Nordlund i den tidiga Gävleidrottens fotspår från Milles änglar genom Stadsträdgården och Boulognern till Silvanum, där dåtida bilder visade, hur det en gång idrottades på de platser vandrigen stannat vid. Trots regnet följde ett trettiotal med i idrottens fotspår. Arrangemanget ingick i Gävle Kommuns stadsvandringar sommaren 2016.

Gävleidrottens platser vid sekelskiftet 1900 var skolgårdar, läroverkets skolgård, Militärskolans område (Borgarskolan) och särskilt Skyttegården vid Militärskolan. Visst bildades idrottsföreningar tidigt i Gävle, men de saknade länge egna idrottsplatser. Brynäs fick en idrottsplats efter att idrottsföreningen där bildats 1912. Stadscentrums föreningar som Gefle IF och IFK Gävle nyttjade Strömdalen för fotboll och allmän idrott från 1903.

Där Stadsträdgården börjar fanns badanläggningen Najaden och simsporten var betydande i staden. Badhusen vid Gavleån var populära. Där om berättas mer på annan plats i medlemsbladet. Mellan Konserthuset och Strömvallen anlades ett tillfälligt simstadion 1925. Där hade Arne Borg en bejublad simuppvisning inför 4000 årskadare.

I Agnes von Krusenstjernas allé tränade Gävles löpare. Där och på Militärskolans gård lanserade Isaac Westergren liggande start och spikskor. Längst ut i Stadsträdgården och vid ingången till Boulognern

gick Robert Carrick i mål i det ryktbara skidloppet från Falun till Gävle 1897. I terrängen ut mot Kungsbäck och Valbo gick SM spåren 1911 med sanslösa distanser ända till dalagränsen. Start och mål var på Militärskolans gård. Stadsvandringarna fick också en påminnelse om den populära hoppbacken i ravinen vid Gustavsbro. Agnes von Krusenstjerna berättar i sin självbiografiska roman om hur Tony och hennes tonåriga kamrater vågar sig på hopp i backen. Idrotts-historisk kuriosita!

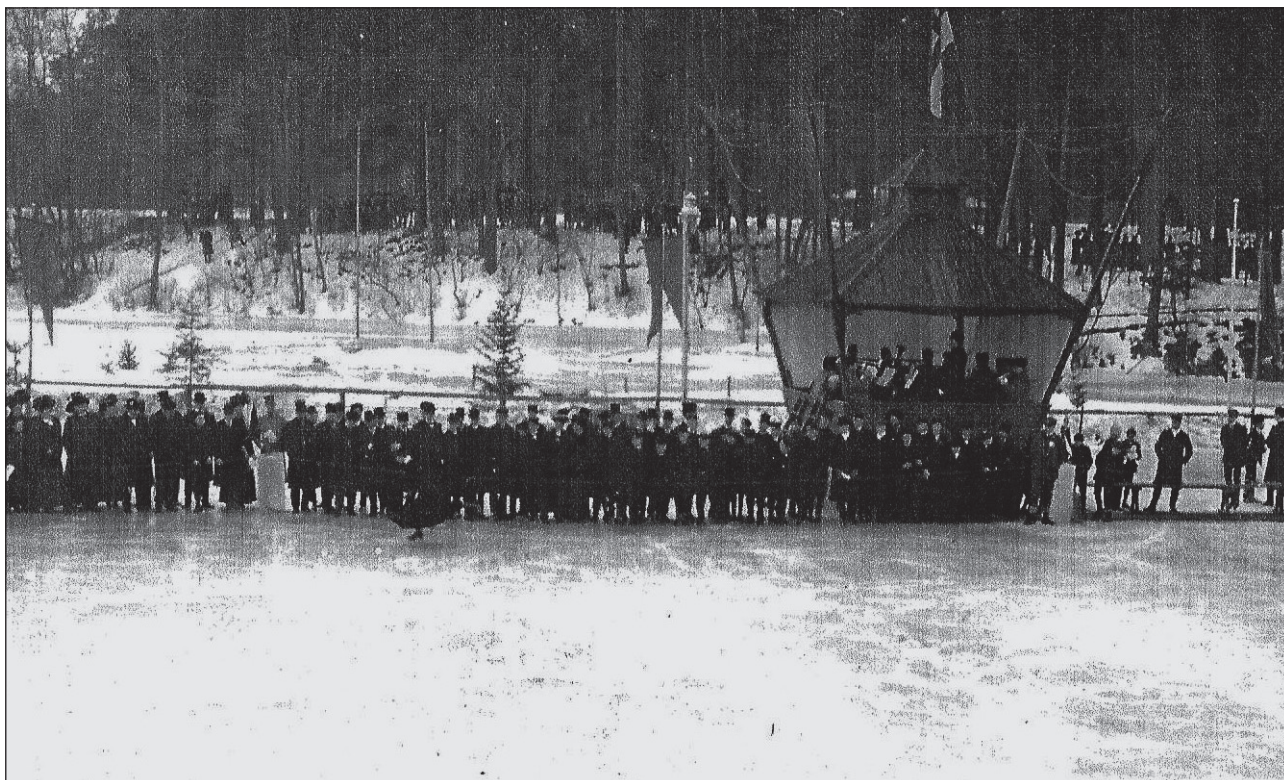
Vid Dammbron blickade stadsvandringens sällskap västerut mot vattnet och föreställde sig den första SM finalen i bandy 1907 på dålig is och med nederlag för IFK Gävle mot IFK Uppsala. Mest läroverksynglingar i båda lagen.

Där på dammen tränade också Ricken Johansson, fröken Ström och stadens alla konståkare. Skridskobanan var populär bland Gävleborna och tävlingar i konståkning drog stor publik.

Såväl sommar som vinter, för simning och skridskoport, var Gavleån den plats där den tidiga Gävleidrotten höll till

Stadsvandringen avslutades i Furusalen på Silvanum. Programmet där berättade med autentiska bilder om var den tidiga Gävleidrotten höll till, om profiler och händelser, om hur Strömdalen utvecklades till Strömvallen och blev en multiarena.

Bo Nordlund

Tidig simsport i Gävle

Gävles första simförening, Gefle Simsällskap, GSS, bildades 1888, samma år som Östra badhuset invigdes. I det badhuset hade GSS en livlig simverksamhet. Simuppvisningar hölls redan under invigningsåret. Badet låg på Gavleåns södra sida ungefär där Alderholmsbron idag har sitt södra fäste. Badet som var kommunalt, låg på pålar i ån och hade två bassänger, en för män och en för kvinnor. Bassängerna omgavs av bryggor med höga plank och hörntorn samt omklädningsrum. Dessutom var badet försett med trampolin.

En av föreningens mer framträdande medlemmar, Wilhelm Lindgren, deltog i simhopp i Athén-OS 1906 men blev placerad efter ett osannolikt domardebacle. (Se särskild artikel i nästa nummer av medlemstidningen)

Sedan Brynäs IF bildats 1912, gjorde kanske just närheten till Östra badhuset att simsporten kom att tillsammans med fotboll bli det föreningen satsade mest på de första åren. Vid det första distriktsmästerskapet i simning 1914, som hölls i Kraftverksdammen i Gavleån, blev t.ex. Sigfrid Lindgren, Brynäs IF, mästare på 250 m bröstsim.

Allteftersom bostäderna i staden moderniserades med vattentoiletter och avloppen från dessa gick direkt ut i Gavleån, blev denna med tiden alltmer förorenad. Hälsovårdsnämnden måste således av hygieniska skäl stänga badet 1928 och det revs 1934.

Simstadion i Kraftverksdammen

Gefle IF som tidigare inte haft simning på sitt program, beslöt 1914 att ta upp den verksamheten. Ett provisoriskt "simstadion" spikades raskt ihop i dammen ovanför Elektricitetsbron. Redan den 28 juli 1914 anordnade GIF där det första distriktsmästerskapet i simning. Grenarna var 100 m och 1000 m fritt samt 200 m bröstsim. Eftersom platsen då inte kunde avspärras uppgick publikintäkten till 6:34 kr.

1917 hölls en talrikt besökt simuppvisning tillsammans med Brynäs IF, där också den första vattenpolomatchen i Gävle spelades mellan GIF och Brynäs. Behållningen av evenemanget, 500 kr, gick till änkan till en fotbollsspelare i Brynäs, som skadat sig så svårt i en match mot GIF att han senare avled.

1918 tog simningen fart på allvar i i Gefle. Tävlingar hölls mot Falun, som var längre komna på området. Crawl visades bl.a. då för den förundrade publiken. Tävlingar hölls också mot Uppsala, som visade sig vara överlägsna i simningen, dock inte i vattenpolo.

1919 hölls smärre tävlingar också i Murénska badets 12½ meters bassäng.

1920 medverkade gävlesimmarna vid invigningen av Harnäsbadet, som mer och mer kom att nyttjas av gävlesimmarna allteftersom vattnet i Kraftverksdammen blev mer och mer förorenat. Sedan Hälsinge Regemente flyttat in i kasernerna vid Kungsbäck 1909, hade avloppen därifrån nämligen gått dirkt ut i ån ovanför dammen.

1920 startades på GIF:s initiativ lagkappsimningar i Gavleån, som lockad stor publik. Man startade i ån i höjd med Skeppargatan och simmade 5 sträckor, 150 m–600 m, ner till målet, som låg i höjd med Hotell Fenix vid GDJ:s gamla stationshus på Alderholmen, idag ungefär vid högshuset Fullriggaren.

Provisoriskt simstadion 1925

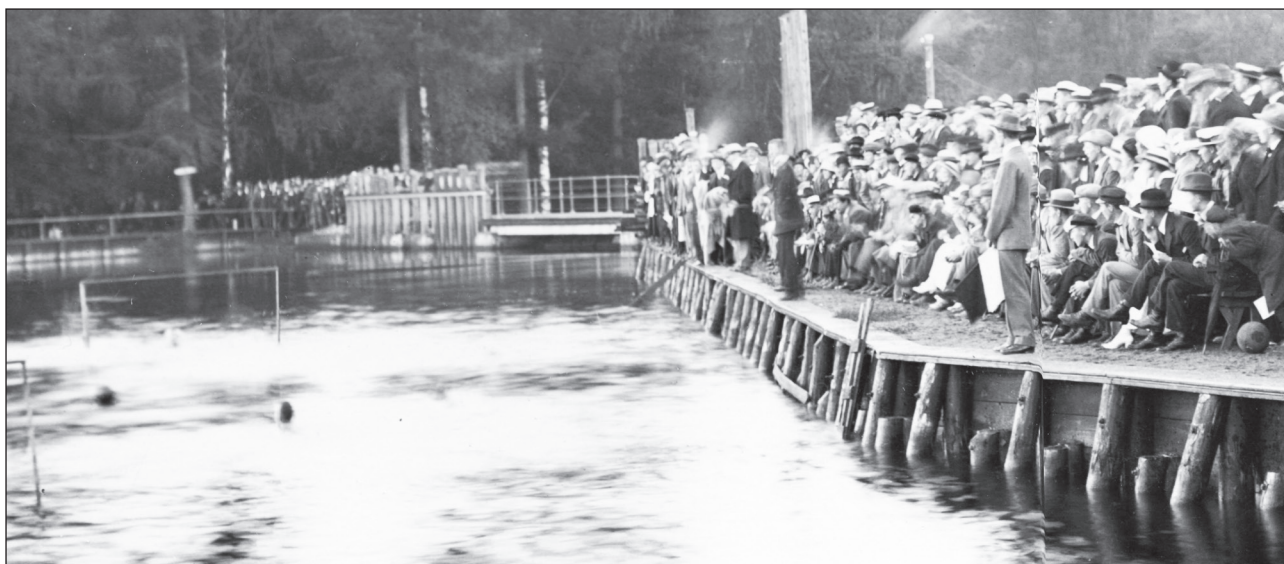
1925 anordnades ett provisoriskt simstadion i Gavleån nedanför den s.k. B-hallen vid Strömvallen då Arne Borg och simmardrottningen, svenskamerikanska Martha Norelius, hade simuppvisning inför 4000 åskådare!, som satt uppflugna på den mycket brant sluttande strandremsan.

1925 satte också Arne Borg världsrekord i Harnäsbadet på 880 yards fritt. Det var det tjugotredje av hans trettio två världsrekord.

Han erövrade under 20-talet i OS 1 guld-, 2 silver- och 2 bronsmedaljer. I EM (VM i simning fanns inte då) vann han 5 guld-, 2 silver- och 1 bronsmedaljer. Hans legendariska världsrekord på 1500 m i Bologna 1927 stod sig som världsrekord i 11 år och som svenskt rekord i 31 år. Han tog 40 SM-guld.

Nils Frölander

(Garnisonsmästare i stridssim för I 21 i Sollefteå 1952)

Simstadion i Kraftverksdammen. Foto: Arkiv Gävleborg.

Sigge Parling –

Forsbackasonen, Smedsdrängen, Järnkaminen, VM-silvermedaljören

Bakre raden, från vänster: Lennart Nacka Skoglund, Gunnar Gren, Agne Simonsson, Julle Gustavsson och Nisse Liedholm. På knä: Kurt Hamrin, Reine Börjesson, Orvar Bergmark, Kalle Svensson, Sven Axbom, och så Sigge Parling.

PRESSSENS BILD

Den där hyllningen AIK gjorde på Friends genom att bjuda in pensionerade fotbollshjältar och ha en hedrande hattparad värmd på många sätt.

Märkligt nog kom den samtidigt som beskedet om att en fotbollslegendar somnat in.

Forsbackasonen. Smedsdrängen. Järnkaminen. VM-silvermedaljören.

Sigvard Parling blev 86 år och var tydligen just Sigvard för sina närmaste läser jag i en intervju som gjordes när han fyllde 80 år.

För den stora allmänheten var han Sigge.

Framför allt Sigge Parling.

En av Gästriklands största fotbollsspelare någonsin, den absolut störste meritmässigt, även om det inte var i distriktet som han blev stor.

Det var i Djurgården, där han spelade mellan 1949 och 1960 – med ett litet mellanspel i Lycksele av alla ställen; i en annan intervju läser jag att Sigge förklarade med glimten i ögonen "...det gjorde jag för pengar bara."

I Djurgården blev han svensk mästare både 1955 och 1959.

Han var också med och bidrog till att det Djurgården under den epoken fick smeknamnet Järnkaminen, för sitt tuffa sätt att spela.

En benämning som lever kvar än i dag.

Det finns till och med de som säger att det var just Sigge Parling som var Järnkaminen.

Bara det är ett vackert eftermäle.

Men Parling tillhör också ett legendariskt svenskt fot-

bollslag: silverhjältarna från hemma-VM 1958. Han spelade på Råsunda i VM-finalen mot Brasilien, mot Pele (!), när Nils Liedholm gjorde 1–0 för Sverige – men där Brasilien sedan vann med 5–2 och blev världsmästare för första gången.

Han är också, tillsammans med Orvar Bergmark, unik som idrottsman eftersom han även spelade en VM-final i bandy.

Det var sånt man kunde göra på den tiden, om man hade kropp och knopp för det. Sigge Parling dubblade dock lite annorlunda. I fotboll var han försvarsspelare – i bandy var han målvakt.

Så bra alltså att han efter SM-gulden i fotboll 1955 och 1959 med Djurgården vann SM-guld med Sirius i bandy 1961.

Och samma år, alltså 1961, precis som i fotboll spelade VM-final i bandy och fick ett VM-silver även i den grenen.

Tidigare under karriären fick han även vara med om att sätta ett av de gällande publikrekorden i Gästrikland. Sigge Parling stod i mål för sitt Forsbacka när 8 246 kom till Strömvallen och såg Bollnäs vinna seriefinalen i division ett norra den där januarilördagen 1951.

Sigge Parling spelade i slutet av karriären fotboll i Gefle IF 1963–65 och var med och fixade ett allsvenskt kval där, innan han avslutade karriären i Sandvikens AIK 1966–67

Han hedrades med en tyst minut under matchen Djurgården–Malmö på Tele2 Arena, där Djurgårdens spelare även spelade med sorgband.

Stisse Åberg

Wille Löfqvist – *en av de bästa, en av de roligaste, en av de modigaste*

Det här är en krönika över en idrottsman som var en av de bästa på den tiden då alla runtomkring honom också var de bästa.

Det är också en krönika över en människa som det inte går att sörja utan att le en smula.

William Löfqvist är död.

Det sista kan jag dock inte skriva utan att tårarna tränger fram.

Det är omöjligt.

Det blev plötsligt så tyst.

Något det aldrig var när Wille Löfqvist fanns i närheten.

Men den där sjukdomen som han så modigt berättade om i en lång intervju förra året, den gick till slut aldrig att stoppa.

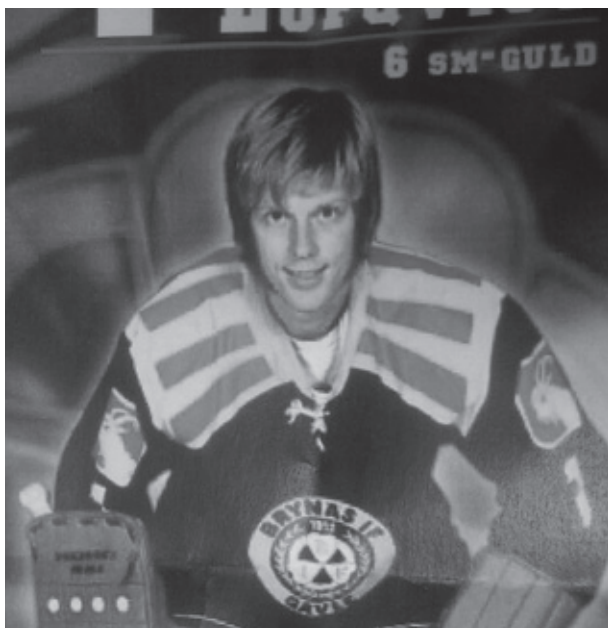
Intervjun säger så mycket om Wille Löfqvist. Om sånt man inte visste.

Han var en stor idrottsman, han var en härlig människa – och han var så mycket annat också självklart. Sånt där som man glömmer bort: Komlicerad, funderande, reflekterande, kunnig, ifrågasättande och absolut inte enkel – och just modig när han just berättade om sin bröstcancer och ställde upp på bilder för den kampen.

Så fantastiskt starkt gjort så att det på många sätt över-
skuggar allt det där han lyckades med som ishockeymålvakt.

Och det var inte lite.

Idrottsmannen Wille Löfqvist vann sex SM-guld med Brynäs 1970, 1971, 1972, 1976, 1977 och 1980 och spelade i laget från slutet av 60-talet när han smög in som den Strömsbrograbb han var till några år in på 80-talet.

Han fick Guldpucken 1972.

Han var med och tog ett VM-silver och två VM-brons och tog även brons i den där klassiska OS-turneringen i Lake Placid 1980.

Han fanns också i lagets ledning när Brynäs vann SM-guldet 1993 och även det senaste 2012.

Och jag vet att han var en av golfens pionjärer också.

Var och en som hade turen och privilegiet att få finnas i närheten av Wille Löfqvist fick både känna värme och känna att man levde – i alla fall om man var journalist.

Det fanns alltid ett leende i mungipan när han levererade någon dräpande replik över något man skrivit.

Det var bara att försöka parera och komma tillbaka.

För man hann ju inte direkt med. Han var så rapp, lika snabb med repliken som med plockhandsken.

Som liten grabb stod jag på ståplats i Gavlerinken och såg oerhört sällan Wille släppa in några mål. Som ung journalist skrev jag min första bortamatch med Brynäs i Karlstad – och Wille lurade mig att skriva en helt virrig förklaring till den förlusten.

Och på senare år tillhörde munhuggandet på pressläktaren, eller i restaurangen eller var det inträffade en högtidsstund där.

Wille Löfqvist plockade fram det bästa ur människor i sin närheten och han försåg kalla ishallar med värme.

Vepan med hans namn hänger redan med lagkamraterna från storhetstiden där i taket på Gavlerinken. Han finns där för alltid tillsammans med Tord Lundström, Håkan Wickberg, Lennart ”Tigern” Johansson, Lars-Göran Nilsson, Stefan ”Lill-Prosten” Karlsson, Hans ”Virus” Lindberg, Stig Salming, Anders Huss och Janne Larsson.

Mitt i det här som gör att det svarta i Brynäs klassiska dräkt får en sorgens färg i stället för det ståtliga, så tänker jag på alla dessa historier. Med, om – och framför allt kanske av Wille själv.

Man ska inte alltid kolla sina källor.

Som den där gången när han gled fram till Tommy Sandlin i Kempshallen i en spelpaus, då denne precis hade fixat kontaktlinser till sin egen sviktande målvakt, efter att ha släppt in alldeles för många puckar:

”Hörru Sandlin, har du numret till den där optikern”.

Välj er egen favoritskröna med Wille Löfqvist.

Berätta den, skratta – och minns.

Det är det enda vi kan göra.

Och gråt gärna en skvätt också.

Jag gör både och. Jag kan inte annat.

Stisse Åberg
Mittmedia

Kunglig Hälsinge Regementets IF

Årsbarn med Gästriklands Idrottsförbund

Folke Alnevik bronsmedaljör på 4x400 meter i London-OS 1948.

I 14 var förlagt till Mohed i Hälsingland men skulle enligt riksdagsbeslut vara förlagt i Gävle från 1909. En avdelning, militärskola med underbefälsutbildning (nuvarande Borgarskolan) fanns redan i Gävle

I 14 var en stor kund till "Grosshandlarna" i Gävle och regementschefen och hans officerare deltog livligt i stadens sällskapsliv. De informerades då också av företrädare för handelsförbindelserna med England och även av engelska besökare om nya former och organisation av idrott.

Detta gav anledning till att unga officerare som gått på läroverket i Gävle bildade en kamratförening.

Unga officerare, speciellt lärare vid Militärskolan tävlade för kamratföreningen i "Allmän idrott". Hugo Söderbom, senare generalintendent, iklädd officervolontärs uniform enligt uniformstvang, blev svensk mästare år 1900 i 110 m häck, längdhopp (nytt svensk rekord) och trestegshopp.

Regementschefen överste von Krusenstjerna, namnet mer känt genom dottern Agnes, hade tidigt

avskaffat uniformstvangen. Kravet att alla anställda skulle bära uniform, när de tävlade i idrott.

När planerna på en paraplyorganisation för idrotten i Gästrikland konkretiserades den 14 april 1907 beslöt regementschefen att komplettera sparkstöttingstävlan, stångstörtning med flera udda idrotter med den nya tidens idrott och ge alla på regementet möjligheter att delta. Han utfärdade därför en regementsorder nr 28 den 27 juli 1907.

"För att främja idrotten inom regementet och Gävleborgs inskrivningsområde har bildats en förening benämnd Kunglig Hälsinge Regementets Idrottsförening. Föreningens styrelse utgöres av regementschefen såsom ordförande, fyra ledamöter och två suppleanter. Styrelsen utses av regementschefen. Till styrelse har jag utsett... (Namnuppräknings)"

Till styrelsen hade regementschefen utsett bl.a. löjtnant Torsten Serrander (Gästriklands Idrottsförbunds förste ordförande) och kapten O.P. Grundell (förbundsordförande 1913–1933)

Inträde till Gästriklands Idrottsförbund beviljades den 9 augusti 1907. Cirka 450 medlemmar redovisades vid distriktsförbundsmötet den 27 oktober 1907. Regementschefen fann det lämpligast att löjtnant Serrander vid Militärskolan åtog sig att vara ordförande för distriktsförbundet.

Redan till "Vinterfesten" i Ockelbo 29/2–1/3 1908 anmälades 20 soldater och distinktkorpraler och en musikvolontär från I 14 IF. Att dragkamp fortfarande var populärt visade ett SM 1915 i Gävle.

Folke Alnevik

Folke visar upp sin OS-medalj.

Om Sandvikens HK

För 50 år sedan var Sandvikens HK landets fjärde bästa handbollslag. – Då hade vi kämpat många säsonger för att gå upp i Allsvenskan, berättar Bengt Rönn, en av stjärnorna i laget. Nu blev det bara två säsonger i högsta serien eftersom truppen var tunn och dessutom blev det många uddamålsförluster.

Efter Jernvallens tillkomst 1939 blomade handbollen ut ordentligt i Sandviken. Här fanns SIF, SAIK, Örtå och KFUM med lag i olika serier och dessutom var ungdomsarbetet av högsta klass. – SIF blev svenska juniormästare 1953 och 1958 gjorde SAIK om bedriften, berättar Bengt

Sandvikens HK seriesegrare i division II 31/1 1966. Bakre raden från vänster Bo Carlsson, Karl Erik Löfgren, Torbjörn Karlsson, Lasse Skog, Anders Nilsson och Göran Sundberg. Främre raden: Kjell Karlsson, Per-Uno Svensson, Karl Gunnar "Knallis" Åhman, Bengt Rönn, Karl-Gunnar Naenfeldt och Roland "Pullik" Brodin, lagledare.

Rönn. Då fick vi också fram stommen till laget som 1960 bildade Sandvikens HK.

Bara sex år efter bildandet blev det Allsvenskan. Då hade SHK redan varit med i två kvalsvängar utan att kunna gå upp i högsta divisionen. Många motståndarlag hade svårt på Jernvallen med dess på den tiden enorma ytor. – Vi kunde faktiskt spela två matcher samtidigt, minns Bengt.

Men säsongen 1967–68 tog det roliga slut, men inte för Bengt Rönn. – Jag vann faktiskt skytteligan med 113 mål då, skrattar Bengt Rönn. Det hör till saken att SHK gjorde 327 mål, så var tredje fullträff kom från Bengts fruktade vänsternäve. En lätt vinkling på överkroppen och sedan avlossades vänsterskruven, som målvakterna hade otroligt svårt att värja sig mot. "Nappe" Kärström var främste konkurrenten om skytteligan och han var en kanonskytt, men jag höll undan.

Det märkliga är att SHK fick målskillnaden 327–349. Bara 22 minus i målskillnad, så då förstår alla att det var många uddamålsförluster. – Idag är det väl bara i Forsbacka som handbollen lever vidare i vårt distrikt.

Skade och damhandbollen var stor på 80-talet, men den finns inte heller kvar.

Bland kämparna i SHK som spelade allsvenskt kan nämnas "Knallis" Åhman, Kjell Carlsson, Kalle Löfgren, Bosse Karlsson, Bengt Rönn, Sture Persson, "Nalle" Naenfeldt, Torbjörn Karlsson, Göran Sundberg, "Larsa" Skoogh och P-U Svensson. Och inte att förglömma Roland "Pullik" Brodin, legendarisk ledare i Sandviken under många år.

Jörgen Larsson

Gefle Tennisklubb 100 år

Lördagen den 10 september gick Gefle Tennisklubb 100-årsfirande av stapeln. Under förmiddagen hade en mängd olika och roliga aktiviteter ordnats i GTK-hallen för klubbens barn och ungdomar. Där fanns också möjlighet för föreningar och andra att komma och uppvakta den livaktiga föreningen. Naturligtvis var också GHF där för att gratulera och representeras av vår ordförande Gunnar Lindbom tillsammans med Nils Frölander. Efter väl valda ord av Gunnar överlämnade han vårt hedersdiplom, en bukett blommor och en idrottsbok till klubbens ordförande Janne Österberg. Gunnar och Nils hade också inbjudits att delta i den subskriberade jubileumsfest, som på kvällen avhölls i Gavlerinken för mer än ett 100-tal deltagare. Det blev en hejdundrande fest, förmämligt ledd av ordf. Janne Österberg och där Fredrik Swahn tillsammans med två duktiga kvinnliga musikanter verkligen såg till att hålla gästerna på gott humör.

Några fakta:

Gefle Tennisklubb, som bildades den 10 september 1916 gick 1917 in i Svenska Lawn Tennisförbundet. Klubben hade då 23 medlemmar. Tennis spelades på den tiden inomhus i den nu rivna s.k. B-hallen (invigd 1908) intill Ström-vallen och utomhus på banorna som låg mellan B-hallen och Ström-vallen. Den s.k. A-hallen på Bergsgatan (nu Korphallen) invigdes 1937. Utomhus spelades också på banor i Stadsträdgården samt på privata banor.

Den nuvarande fina GTK-hallen invigdes den 16 februari 1981. GTK:s hittills största och mest hedersvärda utmaning kan sägas vara när man arrangerade Davis Cup 1988 mellan Sverige och Nya Zeeland.

1994 kunde också GTK:s egna utomhusbanor intill hallen invigas med en invigningsmatch mellan Davis Cup-spelarna Magnus Larsson och Janne Gunnarsson.

Idag har Gefle Tennisklubb 839 medlemmar.

GTK:s ordförande Janne Österberg gratuleras av GHF:s ordförande Gunnar Lindbom.

Gästrikeidrottens Historiska Förening

GHF:s postgirokonto: 81 60 67- 3 Bankgiro 5602-3559

Att. Curt Larsson Lindesnäsavägen 7 D, 806 28 Gävle. Tel: 026-19 78 32. Mobil 070-6656121
e-mail curt.larsson42@comhem.se

Ordförande: Gunnar Lindbom, Idrottsallén 23 A, 806 49 Gävle. Tel: 026-16 75 87. Mobil 072-246 7587
e-mail lindbom.gunnar@telia.com

Sekreterare: Bo Nordlund, Strömsborgsvägen 8, 802 66 Gävle. Tel: 026-61 88 99. Mobil 070-680 6599
e-mail bo.nordlund@telia.com

Ansvarig för medlemsbladet: Anders Hedbom, Västland 111, 815 94 Tierp. Tel: Mobil 070-581 9033
e-mail anders.hedbom@gmail.com

Kassörens ruta:

Våra medlemmar Stig Lundqvist Gävle, Sigge Parling Forsbacka, Folke Boholm, Sture Sörkvist, Sandviken, Ingrid Eriksson, William Löfqvist Gävle och Åke Wallin Ockelbo har lämnat oss i stor sorg och saknad.

Nya medlemmarna:

Bo Broman, Birger Nordqvist, Stefan Andersson alla tre Sandviken. Staffan Nyberg Filipstad.
Björn Strandell, Stig-Åke Englund, Åke Johansson, Leif Lindstrand, Lars Vikström, Leif Hall,
Ingrid Brynte, Per Eriksson, Håkan Pettersson, Lars Morén, Allan Ädel, Hans Drougge alla Gävle
hälsas alla välkomna till föreningen.

Bankgiro: 5602-3559 alt. Plusgiro 816067-3

är våra konton för medlemsavgiften!

Anmodan om inbetalning av medlemsavgiften 2017 kommer med Medlemsblad nr.1 år 2017

Har du glömt att betala avgiften för 2016?

Det är aldrig försent! Tack för ditt stöd!

Medlemsavgiften är:

Förbund/Företag: 200 kr, Förening 150 kr och enskild medlem 100/år.

Medlemsantalet är 313

271 är enskilda + 35 föreningar + 7 Idrotts och Specialförbund

OBS! Maila oss din adressändring curt.larsson42@comhem.se alt. 070-6656121
Genom mail får du påminnelse om aktuella händelser kring vår verksamhet.

Vi hoppas på ännu bättre stöd för att bevara allas vår Idrottshistoria!

Medlemsavgifterna är vår största inkomstkälla och vi vill bli fler.

Ekonomisk redovisning 2016-10-07

Tillgångar:

Bank (Skall avslutas)	317:08
PlusGiro/Bankgiro	45.767:85
Kassa	0:—
Summa:	46.084:93

Skulder:

Balanserat resultat	46.084:93
Skulder	0:—
Summa:	46.084:93

Redovisning medlemsresan till Söderhamn

Utgifter: 11.877 kr. Inkomster: 9.400 kr. = Netto: -2.477 kr. (Budget 6.000 kr)

Vi har tacksamt emottagit stödet från Gästriklands Idrottsförbund!
Vi tackar också SISU för gott samarbete.